

som ofte hindrer de ældre i at udnytte ressourcerne.

Kommissionen skal ligeledes bidrage til at koordinere og formidle informationer og oplysninger om ældres vilkår og rettigheder. Ligeså skulle kommissionen komme med forslag og initiativer, herunder forebyggende aktiviteter, der kan forbedre forholdene for de ældre i landet.

I Dansk Folkeparti ønsker vi at skabe tryghed og højne livskvaliteten blandt vore ældre og samtidig skabe en holdningsændring i samfundet over for ældrepolitikken. Ældre mennesker er nemlig ikke en byrde, ældre mennesker er en gruppe med enorme ressourcer, med erfaring og en rigdom af viden. Kommissionen skulle formidle de ressourcer, så alle andre i samfundet kunne få del i disse rigdomme af erfaring og viden.

Nu er jeg ikke selv nogen gammel rotte. Det er jeg måske nok, men ikke her i Tinget, og jeg kunne da godt se, at forslaget måske skulle have været ud til høring i de forskellige ældreorganisationer. Men man lærer jo hver dag her.

Det er rigtigt, at vore nuværende og kommende ældre er en meget aktiv gruppe, en gruppe, der kan og vil være aktive i samfundet. I Dansk Folkeparti ville vi med forslaget om en kommission give mulighed for at koordinere ældrepolitikken i hele landet og afdække behov og ønsker fra de ældre.

Og til hr. Jens Heimburger: Vi har jo virkelig haft problemer omkring de svage ældre. Så mange problemer, at ministeren på et tidspunkt måtte gribe ind. Det ved hr. Heimburger sikkert også.

Til den radikale ordfører vil jeg gerne sige, at jeg aldrig fra denne talerstol endsige andre steder har påstået, at De Radikale ikke skulle være positivt stemt over for ældrepolitikken.

Personlig tror jeg, at fremtidens ældre i langt højere grad bliver en gruppe, der stiller krav til os her i Folketinget – krav, som vi må lære at imødekomme.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør ind-

sigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 89: Forslag til lov om ændring af forskellige afgiftslove. (Forhøjelse af dieselaftgiften og nedsættelse af udligningsafgiften).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 12/11 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Mariann Fischer Boel (V):

Der er noget déjà vu over det her forslag. Jeg kiggede lidt tilbage i forhandlingerne for at se, hvordan det kunne være, jeg fik den tanke, og kunne så læse, at den 13. april i foråret stod i vi i nøjagtig den samme situation – en forhøjelse af dieselaftgiften for at matche eventuelle tyske stigninger.

Dengang i april var forslaget sat lidt anderledes sammen. Der var måske lidt mere miljø i det på det tidspunkt, for vi fik, så vidt jeg husker, en ny afgiftsklasse, altså en ny type miljøvenlig diesel. Men forslaget her i dag opererer med en stigning i prisen på diesel på 23 øre pr. liter plus moms. Og som ministeren skriver i bemærkningerne til forslaget, er en forhøjelse hensigtsmæssig i forhold til miljø, i forhold til transport og i forhold til sundhedspolitikken. Det er efter min mening efterhånden utroligt, hvad man kan sælge i miljøets hellige navn.

Udligningsafgiften, der jo er det her ekstra tillæg til vægtafgiften på ikkebenzindrevne køretøjer, nedsættes. Men da det er sådan, at der jo ikke er udligningsafgift på lastbiler, og det helt klart er dér, den tunge del af dieselforbruget ligger, så er der et provenu til statskassen på i alt 390 mio. kr., og erhvervslivets andel af det her lovforslag betyder en ekstra belastning på 335 mio. kr. Det er efter Venstres mening ikke lige nøjagtig det, der er brug for.

Som udgangspunkt, skriver ministeren, vil en forhøjelse af den danske afgift ikke ændre konkurrenceforholdet mellem danske og udenlandske vognmænd. Nu ved jeg selvfølgelig ikke,